

2 Verplichtingen in het kader van toezicht

2.1 Inleiding

Als maatregel van toezicht kunnen aan vreemdelingen geen andere verplichtingen worden opgelegd dan die, welke bij en krachtens de Vreemdelingenwet zijn vastgesteld.

Hierbij zij opgemerkt dat:

- a. vreemdelingen aan wie het bij of krachtens art. 10 Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven aan minder maatregelen van toezicht zijn onderworpen dan andere hier te lande verblijvende vreemdelingen (zie art. 17, tweede lid, en 18, eerste lid, Vw);
- b. bij de ter uitvoering van art. 17 Vw vastgestelde bepalingen in een aantal gevallen aan bepaalde categorieën van vreemdelingen vrijstelling is verleend van opgelegde verplichtingen (zie artt. 54, vierde lid en 57, vijfde lid, Vb);
- c. in een aantal gevallen verplichtingen tot het verstrekken van gegevens omtrent vreemdelingen of tot aanmelding van vreemdelingen, zijn opgelegd aan anderen dan de vreemdeling zelf, dan wel dat is voorzien in de mogelijkheid daartoe;
(zie - t.a.v. minderjarigen beneden vijftien jaar:
artt. 57, derde lid, 58, vierde lid, 66, derde lid, en 67, tweede lid, Vb;
- t.a.v. vreemdelingen aan wie nachtverblijf wordt verschaft: art. 60 Vb;
- t.a.v. buitenlandse werknemers: art. 61 Vb j^o art. 33a VV);
- d. vreemdelingen aan bepaalde verplichtingen eigener beweging gevolg moeten geven (artt. 57, eerste lid en 59 Vb), aan andere desgevraagd (art. 54, eerste lid, Vb) of op vordering (artt. 57, tweede lid en 58, eerste lid, Vb);
- e. ten aanzien van begunstigde E.E.G.-onderdanen enige afwijkende regelingen gelden (zie B 4 onder 5);
- f. indien ten aanzien van een vreemdeling bepalingen van toezicht worden toegepast, daarvan in een aantal gevallen aantekening dient te worden gehouden in de vreemdelingenadministratie (zie A 9; 2.3.2 onder vak 18).

2.2 Identificatieplicht

Zowel voor de uitoefening van een doelmatig vreemdelingentoezicht als in het belang van de vreemdeling zelf is het gewenst dat deze zich aanstonds kan legitimeren.

Behoudens uitzonderingen (zie hierna onder 2.2.1) geldt voor alle vreemdelingen de verplichting tot het bij zich dragen en desgevraagd vertonen van bepaalde identiteitspapieren (artt. 17, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, 54 Vb en 30-32 VV - zie in dit verband ook art. 42 Vb -).

De verplichting geldt zowel tegenover ambtenaren belast met de grensbewaking als tegenover ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen.

2.2.1 Voorgescreven identiteitspapieren

Bij de aanwijzing van het identiteitspapier waarmee de vreemdeling aan de onderwerpelijke verplichting behoort te voldoen, maakt het vreemdelingenbesluit onderscheid naar gelang het betreft:

- houders van een vergunning tot verblijf (art. 9 Vw);
- vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (art. 10 Vw);
- andere vreemdelingen - die niet krachtens art. 9 of art. 10 Vw in Nederland verblijven -.

De onderscheiden categorieën vreemdelingen worden hierna onder 2.2.1.1 t/m 2.2.1.3 behandeld.

2.2.1.1 Houders van een vergunning tot verblijf

1^e Vreemdelingen met een aantekening in het paspoort
Het identiteitspapier dat houders van een vergunning tot verblijf verplicht zijn bij zich te dragen en desgevraagd dienen te vertonen is in de regel een geldig paspoort, waarin deze vergunning door het bevoegde gezag is aangetekend (art. 54, tweede lid, aanhef en onder a, Vb).

NB

Deze identificatieplicht geldt ook voor vreemdelingen die, hoewel zij een verblijf van langer dan drie maanden hier te lande beogen, niettemin toegang tot Nederland hebben op grond van een nationaal paspoort waarvan de geldigheidsduur sedert ten hoogste vijf jaar is verstreken (zie bijlage 3a, VV).

Dit betekent bijvoorbeeld dat een vreemdeling van Franse nationaliteit, die niet is begunstigd E.E.G.-onderdaan in de zin van art. 91 Vb en aan wie een vergunning tot verblijf wordt verleend, zich, indien hij Nederland is binnengekomen met een verlopen paspoort,

in het bezit moet stellen van een geldig paspoort (c.q. de geldigheidsduur van zijn document voor grensoverschrijding moet laten verlengen), teneinde de vergunning in het geldige paspoort te doen laten aantekenen.

2^e Vreemdelingen in het bezit van een afzonderlijk verblijfsdocument

Voor bepaalde categorieën - houders van een vergunning tot verblijf - geldt als identiteitspapier een afzonderlijk verblijfsdocument bijlage 5d of 5e VV (art. 54, derde lid, Vb juncto art. 31, eerste en tweede lid VV).

Deze categorieën zijn:

- a. Begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb.
In het algemeen worden deze vreemdelingen steeds in het bezit gesteld van een verblijfsdocument (bijlage 5e of 5d VV).
Zie B 4, onder 3.
 - b. Vreemdelingen zonder of van onbekende nationaliteit.
In het algemeen worden deze vreemdelingen steeds in het bezit gesteld van een verblijfsdocument (bijlage 5d VV).
Zie A 4; 9.2.1.3 onder b.
- NB
Deze bepaling vindt echter geen toepassing op houders van buitenlandse vreemdelingen- of vluchtelingenpaspoorten, aan wie een vergunning tot verblijf is verleend met een kortere geldigheidsduur dan de termijn waarbinnen zij - mede gelet op in hun paspoort voorkomende buitenlandse visa - naar het land van herkomst kunnen terugkeren.
In zodanige gevallen wordt de vergunning derhalve in het paspoort aangetekend en geldt dat paspoort als voorgeschreven identiteitspapier.
- c. Vreemdelingen die houder zijn van een reispapier, verstrekt vanwege een niet door Nederland erkende regering of staat.
De vreemdelingen worden in het bezit gesteld van een verblijfsdocument (bijlage 5d VV).
Zie A 4, onder 9.2.1.3, onder c.
 - d. Vreemdelingen aan wier vergunning tot verblijf in het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid een voorschrift is verbonden.
Aan deze vreemdelingen wordt een verblijfsdocument (bijlage 5d VV) uitgereikt.
Zie A 4; 9.2.2.4.

NB

De onderwerpelijke bepaling heeft niet betrekking op houders van vergunningen tot verblijf, waaraan een voorschrift tot het stellen van zekerheid is verbonden (zie A 4; 9.2.2.3).

Voor zover deze vreemdelingen ook overigens niet vallen onder de omschrijving van een der andere in art. 31, eerste lid, VV genoemde categorieën, wordt de vergunning tot verblijf derhalve in hun paspoort aangetekend.

- e. Vreemdelingen ten aanzien van wie de Minister van Justitie heeft bepaald dat hun een verblijfsdocument (bijlage 5d VV) wordt uitgereikt: zie A 4; 9.2.1.3 onder e.

NB

Bij uitreiking van een verblijfsdocument (bijlage 5d VV) wordt daarin aangetekend tot welke van de in art. 31, eerste lid, VV aangeduide categorieën de vreemdeling behoort.

Deze aantekening luidt: 'art. 31, eerste lid, onder a, (onderscheidenlijk b, c, d of e), VV'.

2.2.1.2 Vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven

Voor vreemdelingen aan wie het bij of krachtens art. 10 Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven geldt als identiteitspapier uitsluitend een verblijfsdocument van het door de Minister van Justitie vastgestelde model (art. 54, tweede lid, aanhef en onder b, Vb).

Deze modellen zijn bij art. 30 VV vastgesteld als volgt:

- a. voor houders van een vergunning tot vestiging: bijlage 5a, VV;
- b. voor vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten: bijlage 5b, VV;
- c. voor vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven: bijlage 5c, VV.

Voor de hier bedoelde vreemdelingen geldt derhalve geen verplichting, zich in het bezit te stellen van een paspoort c.q. de geldigheidsduur van een in hun bezit zijnd paspoort te verlengen.

De vastgestelde identiteitspapieren zijn evenwel - behoudens uitzonderingen o.a. voor wat betreft het intra-Beneluxverkeer - niet geldig als document voor grensoverschrijding.

2.2.1.3 Andere vreemdelingen (die niet krachtens art. 9 of art. 10 Vw in Nederland verblijven)

Voor vreemdelingen die niet zijn houder van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, die niet als vluchteling zijn toegelaten of aan wie niet krachtens art. 10, tweede lid, Vw j° de artt. 47 Vb en 24 a VV, verblijf in Nederland is toegestaan, geldt als voorgeschreven identiteitspapier het document voor grensoverschrijding op grond waarvan zij toegang tot Nederland hebben (art. 54, tweede lid, aanhef en onder c, Vb).

Deze bepaling is niet alleen van toepassing op vreemdelingen aan wie verblijf gedurende de vrije termijn is toegestaan (art. 8 Vw, juncto art. 46 Vb), doch geldt evenzeer voor vreemdelingen die zich op illegale wijze in ons land bevinden.

Illegaal verblijf als zodanig is bij de vreemdelingenwet niet strafbaar gesteld, doch voor zover dit illegale verblijf berust (of mede berust) op het niet beschikken over een geldig document voor grensoverschrijding, zal de vreemdeling strafbaar zijn wegens het niet voldoen aan de als maatregel van toezicht gestelde verplichting tot kennisgeving van aanwezigheid (art. 59 Vb en hierna onder 2.4.2).

De voor het hebben van toegang tot Nederland vereiste documenten voor grensoverschrijding zijn aangewezen bij art. 41 Vb, j° art. 16 en bijlagen 3a en 3b VV. Voor transitpasagiers van vliegtuigen en zeeschepen geldt de speciale regeling van de artt. 17 en 18 VV. (Zie voor de uitzonderingen hierna onder 2.2.2).

2.2.2 Uitzonderingen op de identificatieplicht

De identificatieplicht geldt niet voor:

2.2.2.1 Kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar aan wie op grond van art. 9 of 10 Vw verblijf is toegestaan (art. 31, derde lid, 32 aanhef en onder e en 33, vierde lid, VV)

De identificatieplicht voor deze kinderen rust op de ouder bij wie zij inwonen, voorzover diens identiteitspapier, blijkens een daarin gestelde aantekening mede voor hun geldig is.

2.2.2.2 Overige vreemdelingen vrijgesteld krachtens art. 32 VV:

- a. vreemdelingen die behoren tot een der categorieën genoemd in bijlage 3b VV onder:
 - B (minderjarigen die reizen in gezelschap van een begeleider);

- C2 en 5 (collectieve lijst voor jeugdige personen);
 - E2 en 3 (doorlaatbewijs klein grensverkeer);
 - F3 - 5 (recht van weggebruik ingevolge het Grensverdrag);
 - I (reizen in groepsverband).
- b. vreemdelingen die zich op vluchtelingenschap hebben beroepen (artt. 6, tweede lid, en 22, tweede lid, Vw) en aan wie de Minister van Justitie toestemming heeft verleend de beslissing op een door hen ingediend verzoek om een titel tot verblijf hier te lande af te wachten, een en ander voorzover zij niet over een geldig document voor grensoverschrijding beschikking (zie ook B 7);
- c. vreemdelingen aan wie de Minister van Justitie krachtens art. 42 Vb ontheffing heeft verleend van een of meer vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding; hierbij valt in het bijzonder te denken aan vreemdelingen met een dringend reisdoel of aan wie om humanitaire redenen de toegang tot Nederland niet geweigerd behoort te worden;
- d. vreemdelingen van wie het document voor grensoverschrijding met toepassing van art. 77 Vb tijdelijk in bewaring is genomen (art. 32, onder d VV);
- e. vreemdelingen die niet langer behoren tot de categorie van vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (bijvoorbeeld omdat zij de eenentwintigjarige leeftijd hebben bereikt) en die hier te lande verblijven in afwachting van een beslissing op een door hen ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling (art. 32, onder f, VV).

NB

Vreemdelingen die behoren tot een van de hiervoor onder b t/m e genoemde categorieën zullen in een daarvoor in aanmerking komend geval in het bezit zijn gesteld van een ontvangstbewijs c.q. inlegvel.

2.2.3 Aangifte van vermissing enz. van documenten

Vreemdelingen die houder zijn van een identiteitspapier, waaruit blijkt dat hun op grond van de artt. 9 of 10 Vw verblijf hier te lande is toegestaan, zijn verplicht onverwijld in persoon bij het hoofd van plaatselijke politie aangifte te doen van vermissing, het verloren gaan (bijvoorbeeld door brand) of het voor identificatie ondeugdelijk worden van dat document (art. 56 Vb).

Het betreft hier een verplichting tot het verstrekken van gegevens, als bedoeld in art. 17, eerste lid, onder c, Vw.

De vorenbedoelde documenten zijn:

- a. een paspoort waarin een vergunning tot verblijf is aangetekend;
- b. een der verblijfsdocumenten (bijlage 5a-e VV).

Het verdient de voorkeur van de aangifte proces-verbaal op te maken.

Met het oog op de vervanging van het identiteitspapier (zie hierna onder 2.2.4) dient de ambtenaar die de aangifte opneemt, de vreemdeling ondermeer uitvoerig te horen omtrent de (vermoedelijke) plaats en tijd waarop, en de omstandigheden waaronder, het verloren gaan of de vermissing heeft plaatsgevonden.

Wordt aangifte gedaan van het ondeugdelijk worden voor identificatie van het document, dan behoort de vreemdeling te worden ondervraagd omtrent de oorzaak daarvan. Een paspoort wordt mede ondeugdelijk voor identificatie indien het door de buitenlandse overheid ongeldig is gemaakt.

In geval van vermissing dienen, voor zover daartoe de gelegenheid bestaat, de nodige maatregelen te worden getroffen teneinde het document terug te vinden. Bestaat grond voor het vermoeden dat het document in een andere gemeente verloren is geraakt, dan dient het hoofd van plaatselijke politie van die gemeente terzake te worden geïnformeerd.

Voorts dient een rapport, bij voorkeur met bijvoeging van een afschrift van het proces-verbaal van aangifte, te worden toegezonden aan het ministerie van Justitie (zie A 2).

In het rapport moeten de van belang zijnde gegevens - voor zover deze niet reeds uit het proces-verbaal omtrent de aangifte blijken - worden opgenomen (waaronder de datum tot welke het document geldig is) en moet tevens worden vermeld welke maatregelen door het hoofd van plaatselijke politie terzake zijn genomen of zullen worden getroffen.

Onverminderd het vorenstaande dient van aangiften van het verloren gaan of de vermissing van Nederlandse vreemdelingen- of vluchtelingenpaspoorten door het hoofd van plaatselijke politie kennis te worden gegeven aan de autoriteit die dat paspoort heeft afgegeven.

In zodanige gevallen wordt een onderzoek ingesteld naar de betrouwbaarheid van de aangever en naar de mogelijkheid van malversatie.

Voorts dient in alle gevallen, waarin geconstateerd wordt dat onregelmatigheden zijn gepleegd met door de Nederlandse overheid afgegeven paspoorten, daarvan tevens bericht te worden gezonden aan het ministerie van Buitenlandse Zaken (bureau paspoorten en policiaire zaken).

2.2.4 Vervanging van identiteitspapieren

Bevoegd tot vervanging van de als identiteitspapier geldende verblijfsdocumenten (bijlagen 5a - 5e, VV) is steeds het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft (art. 33, eerste lid, VV).

Van vervanging van een verblijfsdocument kan sprake zijn in geval van vermissing, het verloren gaan (bijvoorbeeld door brand) of het voor identificatie ondeugdelijk worden van het document.

Ingevolge art. 56 Vb is de vreemdeling verplicht van zodanige omstandigheid onverwijld aangifte te doen bij het hoofd van plaatselijke politie (zie hiervoor onder 2.2.3).

Teneinde mogelijk misbruik te voorkomen bepaalt art. 33, zesde lid, VV dat vervanging eerst mag plaatsvinden nadat het hoofd van plaatselijke politie heeft vastgesteld, dat er gegronde redenen zijn om te veronderstellen dat de aangifte naar waarheid is gedaan. Wordt niet aanstonds tot afgifte van een nieuw document aan de vreemdeling overgegaan dan zal het aanbeveling verdienen deze in het bezit te stellen van een verklaring waaruit blijkt dat hij een aangifte als vorenbedoeld heeft gedaan.

Voor de te volgen gedragslijn, indien een paspoort, waarin een aantekening omtrent een vergunning tot verblijf is gesteld, wordt vervangen: zie art. 41, eerste lid, aanhef en onder a, en vierde lid, VV.

Voor de vervanging van een verblijfsdocument (bijlage 5b VV) of (bijlage 5d VV) met een aanduiding A (asielgerechtigde): zie B 7.3.1.

2.3 Verplichting tot opgave van verandering van woon- of verblijfplaats

In de regel rusten de in deze paragraaf omschreven verplichtingen op de vreemdeling zelf.

Ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar zijn deze verplichtingen echter gelegd op degenen bij wie zij wonen of verblijven (dit kan derhalve ook een Nederlander betreffen).

De verplichtingen gelden tegenover het hoofd van plaatselijke politie.

Daarnaast voorziet art. 64 Vb in een tegenover alle ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen geldende verplichting tot het desgevraagd verstrekken van gegevens omtrent - tegenwoordige en vroegere - woon- of verblijfplaats met adres.

Tot dusverre heeft de Minister van Justitie geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om vreemdelingen of

bepaalde categorieën van vreemdelingen vrij te stellen van een of meer der in artikel 57 Vb omschreven verplichtingen.

De aandacht zij erop gevestigd dat de vreemdeling ingevolge het Besluit Bevolkingsboekhouding (Stb. 1936, 342) verplicht is om overeenkomstige kennisgevingen als omschreven in art. 57 Vb te doen aan het gemeentebestuur en wel 'ter plaatse waar het gemeentebestuur het bevolkingsregister heeft ondergebracht'.

2.3.1 Adresverandering binnen de gemeente

Een verplichting tot kennisgeving van adresverandering binnen de gemeente geldt alleen voor vreemdelingen aan wie op grond van artt. 9 of 10 Vw verblijf in Nederland is toegestaan, dus voor houders van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten en vreemdelingen aan wie krachtens art. 10, tweede lid, Vw j^o de artt. 47 Vb en 24a VV, verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland is toegestaan.

De kennisgeving moet worden gedaan aan het hoofd van plaatselijke politie der woon- of verblijfplaats en wel binnen vijf dagen na de adresverandering.

De kennisgeving van de adreswijziging behoeft niet in persoon te worden gedaan (art. 57, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

2.3.2 Verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland

Vreemdelingen, behorende tot een der hierboven onder 2.3.1 genoemde categorieën, zijn verplicht bij verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland:

- a. daarvan vóór hun vertrek kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waaruit zij vertrekken en daarbij, voor zover dit bekend is, hun nieuwe adres op te geven (art. 57, eerste lid, aanhef en onder b, Vb);
- b. daarvan, onder opgave van het nieuwe adres, binnen vijf dagen na aankomst in de nieuwe woon- of verblijfplaats in persoon kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie aldaar (art. 57, eerste lid, aanhef en onder c, Vb).

De onder a bedoelde kennisgeving behoeft niet in persoon te worden gedaan.

Aan de vreemdeling kan, ter voldoening aan de onderwerpelijke verplichting, een kaart worden verstrekt (model D 55).

Voor zover daartoe de gelegenheid bestaat (dus indien de vreemdeling nog vóór zijn vertrek naar de nieuwe gemeente in de oude gemeente wordt aangetroffen) zal het aanbeveling verdienen om in diens identiteitspapier de volgende aantekening te stellen: kennis gegeven van verhuizing naar (nieuwe gemeente) op (datum, waarop de verhuizing volgens de kennisgeving zal plaatsvinden).

Ten aanzien van het stellen van deze aantekening is art. 38 VV van toepassing.

In het onder b bedoelde geval is de verplichting, tot het zich persoonlijk vervoegen bij het hoofd van plaatselijke politie, mede opgelegd teneinde deze in staat te stellen de bij art. 40 VV voorgeschreven aantekening omtrent de verhuizing in het identiteitspapier van de vreemdeling te stellen.

Voor vreemdelingen die niet op grond van de artt. 9 of 10 in Nederland verblijven geldt de hierboven onder a bedoelde verplichting alleen indien het hoofd van plaatselijke politie hun daartoe een vordering heeft gedaan (de onder b genoemde verplichting geldt voor hen niet).

Een zodanige vordering zal in het algemeen slechts behoeven te worden gedaan indien daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen speciale aanleiding bestaat.

Te denken valt in dit verband aan visumplichtige vreemdelingen in wier visum een verplichting tot aanmelding is opgenomen (zie art. 68 Vb) alsmede aan vreemdelingen aan wie het niet langer krachtens een van de bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven (bijvoorbeeld doordat hun vrije termijn is verstreken of hun vergunning tot verblijf is ingetrokken) doch wier uitzetting om enigerlei reden nog niet kan plaatsvinden.

Voorts zal een vordering als hier bedoeld behoren te worden gedaan, indien het aan de vreemdeling is toegestaan om de beslissing op een door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf hier te lande af te wachten en rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat de vreemdeling naar een andere gemeente zal vertrekken, alvorens op dat verzoek is beslist. Het zal aanbeveling verdienen in deze gevallen de vordering schriftelijk te doen.

Dit kan geschieden door uitreiking van een kaart (model D 55) waarop wordt aangetekend: 'vordering art. 57, tweede lid, Vb'.

Voor de - in dit kader - noodzakelijke samenwerking tussen de vreemdelingendiensten en de overige (admini-

stratieve) handelingen zie A 9.

2.3.3 Vertrek naar het buitenland

Voor vreemdelingen aan wie het op grond van de artt. 9 of 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven geldt de verplichting om bij vertrek naar het buitenland daarvan, vóórdat het vertrek plaatsvindt, kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie, zulks eveneens zo mogelijk onder opgave van het nieuwe adres (art. 57, eerste lid, aanhef en onder b, Vb).

Ook hier geldt dat het hoofd van plaatselijke politie van andere vreemdelingen kan vorderen een zodanige kennisgeving te doen (voor de gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie van deze bevoegdheid gebruik ware te maken: zie hiervoor onder 2.3.2).

Aan een verplichting tot kennisgeving van vertrek naar het buitenland behoeft door de vreemdeling niet in persoon te worden voldaan.

Hem kan voor het doen van de kennisgeving een kaart worden uitgereikt (model D 55).

De onderhavige verplichting geldt niet voor:

- a. houders van een vergunning tot vestiging, vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten of vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, indien zij hun hoofdverblijf in Nederland gevestigd houden (art. 57, vierde lid, onder a, Vb).

Voor het begrip hoofdverblijf zie A 4; 6.1.2.

In dit verband zij er nog op gewezen, dat verplaatsing van hoofdverblijf buiten Nederland voor de houder van een vergunning tot vestiging tot gevolg heeft dat diens vergunning van rechtswege vervalt (zie A 4; 6.3).

Ook het verblijfsrecht van een vreemdeling krachtens 10, tweede lid, Vw zal door vestiging van het hoofdverblijf in het buitenland verloren gaan (zie A 4; 8.3).

Voor vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten kan verplaatsing van hun hoofdverblijf naar het buitenland grond tot intrekking van hun toelating opleveren (art. 15, derde lid, Vw en B 7: 4.2 onder e).

- b. houders van een vergunning tot verblijf, indien zij vertrekken met het kennelijke doel om vóórdat de geldigheidsduur van hun vergunning is verstreken, wederom naar Nederland terug te keren (art. 57, vierde lid, onder b, Vb).

Tijdelijke afwezigheid van de houder van een vergunning tot verblijf levert als zodanig geen grond voor intrekking van die vergunning op.

Voor de te volgen gedragslijn indien de houder van een vergunning tot verblijf zich in het buitenland vestigt: A 4; 5.9.3.

Voor onderdanen van lidstaten van de E.E.G., die houder zijn van een verblijfsdocument (bijlage 5 e VV) (zie B 4: 3.5.8).

2.4 Verplichting tot het verstrekken van gegevens

2.4.1 Algemeen

Ten aanzien van vreemdelingen kan worden voorzien in een verplichting tot het - zonodig in persoon - verstrekken van gegevens, welke van belang zijn voor de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de wet (artt. 56, 58-64 Vb).

De verplichting tot het op vordering verstrekken van gegevens kan worden opgelegd aan alle hier te lande aanwezige vreemdelingen, ongeacht of zij legaal of illegaal in ons land verblijven.

De vordering is steeds gericht tot de vreemdeling zelf, tenzij het kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar betreft: te hunnen aanzien kan de vordering worden gericht tot degene bij wie zij wonen of verblijven (art. 58, vierde lid, Vb).

Niet alleen de vreemdeling zelf maar ook anderen (met inbegrip van Nederlanders) kunnen worden verplicht gegevens omtrent vreemdelingen te verstrekken (zie hierina onder 2.4.5).

2.4.1.1 Op vordering verstrekken van gegevens

Vreemdelingen zijn verplicht op vordering van het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar zij wonen of verblijven, binnen de in de vordering aangegeven tijd, de gegevens te verstrekken welke dat hoofd van plaatselijke politie in het belang van het bepaalde bij en krachtens de Wet vraagt (art. 58, eerste lid, Vb).

Er dient steeds een rechtstreeks verband te bestaan tussen het vragen van de gegevens en de toepassing van de Vreemdelingenwet, c.q. van de uitvoeringsbepalingen daarvan.

daarvan.

De gegevens kunnen derhalve ondermeer worden gevraagd met het oog op het nemen van een beslissing op een door de vreemdeling ingediend verzoek.

Het verstrekken van onjuiste gegevens die hebben geleid tot het verlenen of het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, het verlenen van een vergunning tot vestiging of een toelating als vluchteling kan, naast strafbaarheid wegens overtreding van art. 58 Vb, j^o art. 44, eerste lid, Vw, voor de vreemdeling tot gevolg hebben dat de verleende vergunning of toelating als vluchteling wordt ingetrokken (zie artt. 12, aanhef en onder a, 14, eerste lid, aanhef en onder a en 15, derde lid, Vw).

Voorts kan een vordering tot het verstrekken van gegevens als hierbedoeld bijvoorbeeld worden gedaan met het oog op het bijhouden van het vreemdelingenregister (zie A 9).

In de gevallen bedoeld in art. 58, eerste lid, Vb is de vreemdeling niet verplicht de gevraagde gegevens in persoon te verstrekken.

Een model voor het doen van de in die bepaling bedoelde vordering is niet voorgeschreven.

Het ligt voor de hand dat een vordering steeds zoveel mogelijk in een voor de vreemdeling begrijpelijke vorm en taal moet worden gedaan.

2.4.1.2 Verplichting tot het verstrekken van gegevens in persoon

Indien daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat kan de vreemdeling verplicht worden de gevraagde gegevens persoonlijk te komen verstrekken (art. 58, tweede lid, Vb).

Aanleiding tot het opleggen van deze verplichting zal onder meer bestaan:

- indien de vreemdeling een ontvankelijk verzoek om verlening of verlenging van een verblijfstitel dan wel een verzoek om toelating als vluchteling heeft ingediend, maar daartoe niet in persoon bij het hoofd van politie is verschenen (zie A 4; 4.4);
- indien feiten of omstandigheden bekend geworden zijn welke grond kunnen opleveren tot het intrekken van een verleende vergunning of een toelating als vluchteling;
- indien een vreemdeling verzuimd heeft tijdig verlening van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf aan te vragen of indien overwogen wordt de vreemdeling aan een bijzondere maatregel van toe-

zicht te onderwerpen (vgl. artt. 17, derde lid, en 18 Vw).

2.4.1.3 Vordering tot het verstrekken van gegevens bij algemene bekendmaking

Ingevolge art. 58, derde lid, Vb kan een vordering tot het verstrekken van gegevens ook bij algemene bekendmaking worden gedaan.

Zodanige vordering kan dan gericht zijn hetzij tot alle vreemdelingen in de gemeente, hetzij tot bepaalde categorieën van vreemdelingen.

Een vordering als hier bedoeld kan alleen worden gedaan met het oog op registratie of herregistratie van vreemdelingen.

Indien het hoofd van plaatselijke politie termen aanwezig acht tot het doen van een vordering bij algemene bekendmaking dient hij terzake een gemotiveerd voorstel aan de Minister van Justitie te doen.

Dit voorstel dient te worden ingezonden door tussenkomst van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Verleent de Minister zijn goedkeuring aan het voorstel, dan zal hij daarbij tevens bepalen in welke vorm en op welke wijze de bekendmaking moet geschieden.

2.4.2 Kennisgeving van aanwezigheid indien het verblijf niet langer is toegestaan

Vreemdelingen aan wie het verblijf in Nederland niet of niet langer is toegestaan zijn verplicht onverwijld van hun aanwezigheid mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie van hun woon- of verblijfplaats (art. 59 Vb).

De bepaling richt zich tot vreemdelingen die op illegale wijze ons land zijn binnengekomen of die - na beëindiging van het hun krachtens een van de bepalingen van de artt. 8-10 Vw toegestane verblijf - zonder toestemming in ons land zijn achtergebleven.

Onder de werking van deze bepalingen vallen tevens passagierende zeelieden en transit-passagiers van vliegtuigen en zeeschepen die niet tijdig uit ons land zijn vertrokken (vgl. art. 44 Vb en de artt. 17 en 18 VV).

De in art. 59 Vb bedoelde kennisgeving behoeft niet in persoon te worden gedaan.

Krijgt het hoofd van plaatselijke politie echter op deze wijze (of op de wijze bedoeld in art. 60 Vb - zie hieronder) kennis van het ongeoorloofde verblijf van een vreemdeling hier te lande dan zal er zeker grond zijn voor het doen van de in art. 58, tweede lid, Vb bedoelde vordering tot het in persoon verstrekken van nadere gegevens (uiteraard voor zover de aanhouding

van de vreemdeling ter fine van uitzetting niet aanstonds vereist is).

2.4.3 Mededeling omtrent het gaan zoeken of gaan verrichten van arbeid

Op de vreemdeling die aan het arbeidsproces wil deelnemen of gaat deelnemen kan de verplichting rusten daarvan - eigener beweging - mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

De verplichting geldt voor vreemdelingen die binnen de vrije termijn (zie A 4, onder 2.3) in Nederland verblijven (art. 62, eerste lid, Vb).

De mededeling moet onverwijld worden gedaan.

Vrijgesteld van de hier bedoelde verplichting zijn ingevolge art. 62, tweede lid, Vb en art. 34 VV:

- a. houders van een machtiging tot voorlopig verblijf (overigens zij opgemerkt dat vreemdelingen die hier te lande arbeid willen komen verrichten en die niet vrijgesteld zijn van de verplichting tot het bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf, in de regel vanuit het buitenland een verzoek om een vergunning tot verblijf behoren in te dienen, zie B 11 onder 4.2.2);
- b. vreemdelingen die desgevraagd kunnen aantonen dat zij naar Nederland zijn gekomen voor het verrichten van arbeid voor de duur van maximaal drie maanden, bijvoorbeeld monteurs e.d. (zie B 11);
- c. zeelieden die aanmonsteren of werk zoeken aan boord van een schip (werkzoekende zeelieden moeten zich ingevolge art. 69, eerste lid, Vb binnen twee dagen na binnenkomst in persoon aanmelden bij het hoofd van plaatselijke politie);
- d. begunstigde en werkzoekende E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb (zie B 4);
- e. vreemdelingen die door bemiddeling van de overheid zijn aangeworven in een land waarmede Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten (ten aanzien van deze vreemdelingen is tevoren reeds bekend voor welk doel zij naar Nederland komen).

2.4.4 Mededeling omtrent het vervallen van het doel waarvoor een vergunning tot verblijf is verleend

Vreemdelingen die houder zijn van een vergunning tot verblijf welke onder beperkingen is verleend, zijn verplicht om, indien het doel waarvoor hun verblijf is toegestaan is komen te vervallen, daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie (art. 63 Vb).

Voldoet een vreemdeling niet meer aan de beperking waaronder de vergunning tot verblijf is verleend dan kan deze worden ingetrokken, de beperking worden gewijzigd of opgeheven (zie A 4; 5.4).

2.4.5 Verstrekken van gegevens door anderen dan de vreemdeling

2.4.5.1 Kennis geven van het verschaffen van nachtverblijf

Niet alleen de op ongeoorloofde wijze in ons land verblijvende vreemdeling zelf moet van zijn aanwezigheid onverwijld mededeling doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

(Zie hiervoor onder 2.4.2).

Ook degene die aan een zodanige vreemdeling nachtverblijf verschaft, terwijl hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat diens verblijf niet of niet langer ingevolge het bepaalde bij of krachtens de vreemdelingenwet is toegestaan, moet daarvan aanstonds het hoofd van plaatselijke politie in kennis stellen (art. 60 Vb).

Degene op wie deze verplichting rust kan zowel Nederlander als vreemdeling zijn.

Er zijn geen voorschriften gegeven voor de vorm waarin deze mededeling moet worden gedaan.

De strekking van deze bepaling is om de opsporing van illegaal in ons land verblijvende vreemdelingen te vergemakkelijken en om hen, die - te kwader trouw - aan dit illegale verblijf medewerking verlenen, strafbaar te stellen (art. 44 Vw).

De aandacht wordt gevestigd op de in de politieverordeningen van vele gemeenten voorkomende bepalingen, krachtens welke hotel- en pensionhouders en - eventueel - andere personen die tegen betaling nachtverblijf verschaffen verplicht zijn om - meestal aan de hand van kaarten en formulieren die vanwege de gemeente worden verstrekt - bepaalde gegevens te verstrekken omtrent een ieder aan wie zij onderdak verschaffen.

Het doel van deze - krachtens gemeentelijke verordeningen - verstrekte gegevens is allereerst om, aan de hand daarvan de opsporing en aanhouding van de door de justitie of politie gezochte personen te vergemakkelijken.

Voorts geldt voor vreemdelingen die intrek nemen in een hotel of inrichting, waarvan de eigenaar/beheerder het nachtverblijf moet melden niet de verplichting tot aanmelding als bedoeld in art. 36 VV (zie hierna onder 2.5.1.2).

2.4.5.2 Verstrekken van gegevens omtrent (vroegere) buitenlandse werknemers

In een aantal gevallen zijn werknemers verplicht, ten aanzien van vreemdelingen die bij hen te werk gesteld worden, of in dienst zijn geweest, desgevraagd gegevens te verstrekken aan het hoofd van plaatselijke politie (art. 61 Vb j^o art. 33 a VV).

Deze verplichting geldt voor werkgevers van wie bij het hoofd van plaatselijke politie bekend is dat zij vreemdelingen in dienst gehad hebben, die illegaal hier te lande verbleven of die in Nederland ongeoorloofd arbeid verrichtten (zie ook B 11). De gevraagde gegevens dienen onverwijld of binnen een door het hoofd van plaatselijke politie aangegeven termijn te worden verstrekt.

2.4.6 Verstrekken van gegevens ter vaststelling identiteit enz.

2.4.6.1 Algemeen

De strekking van deze bepaling is om de - tot opsporing van strafbare feiten bevoegde - ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie, indien zij bij de uitoefening van hun taken in aanraking komen met vreemdelingen, in staat te stellen de beschikking te krijgen over de primaire gegevens welke nodig zijn om te kunnen vaststellen met welke vreemdeling zij te doen hebben, of deze vreemdeling op regelmatige wijze is binnengekomen en of het hem is toegestaan in Nederland te verblijven (zie art. 19, eerste lid Vw).

In dit verband moet niet alleen worden gedacht aan politie-ambtenaren die specifiek taken uitoefenen op het terrein van het vreemdelingentoezicht maar ook aan politie-ambtenaren die bij de uitoefening van andere taken zoals het houden van verkeerscontroles met vreemdelingen in aanraking komen.

Blijkt het een illegale grensoverschrijder te betreffen dan kan deze in de regel aanstonds worden uitgezet (zie A 6).

Kan de identiteit niet onmiddellijk worden vastgesteld, of blijkt niet aanstonds dat het de vreemdeling is toegestaan in Nederland te verblijven, dan kan hij met toepassing van art. 19, tweede lid, Vw worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor (zie hierna onder 4.3.1).

Uiteraard dienen aan de vreemdeling bij het uitoefenen van de identiteitscontrole slechts die gegevens te wor-

den gevraagd welke voor de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet van belang zijn.

Vreemdelingen die aanstonds een verblijfsdocument tonen waaruit blijkt dat het hun is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (bijlage 5 a-c, VV) dienen niet verplicht te worden nadere inlichtingen te verstrekken, behoudens in het geval waarin aannemelijk is dat zij van woon- of verblijfplaats zijn veranderd zonder dat zulks in hun identiteitspapier is aangetekend (zie art. 64, aanhef en onder a, Vb en hierna onder 2.4.6.2).

Ook ten aanzien van vreemdelingen die zich legitimeren als houder van een vergunning tot verblijf dient in het algemeen een bescheiden gebruik van de mogelijkheid tot het vragen van gegevens te worden gemaakt. Slechts indien er gegronde aanleiding is te veronderstellen dat zij de voorschriften op het gebied van toezicht op vreemdelingen niet zijn nagekomen, dan wel dat er grond tot intrekking van de hun verleende vergunning aanwezig kan zijn (met name wegens het vervallen van het doel waarvoor de vergunning werd verleend of wegens het niet meer beschikken over middelen van bestaan), dient de vreemdeling daaromtrent nader te worden ondervraagd.

Ten aanzien van vreemdelingen die zich aanstonds als houder van een geldige titel tot verblijf kunnen legitimeren kan art. 19 Vw geen toepassing vinden. Constataert de controlerende ambtenaar dat een zodanige vreemdeling zich niet gehouden heeft aan de voor hem geldende verplichtingen dan dient hij - afgezien van eventueel verbaliserend optreden - de vreemdelingdienst of de met behandeling van vreemdelingenzaken belaste ambtenaar ter plaatse daaromtrent te informeren.

2.4.6.2 Verstrekken van de gegevens en het tonen van de bescheiden

Alle vreemdelingen zijn tegenover elke met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaar verplicht desgevraagd gegevens te verstrekken en de in hun bezit zijnde bescheiden te vertonen welke kunnen dienen ter vaststelling van:

- a. hun identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, beroep, alsmede tegenwoordige en vroegere woon- of verblijfplaats met adres (art. 64, onder a, Vb).

Deze gegevens zullen in de regel mede kunnen worden ontleend aan het identiteitspapier dat de vreemdeling ingevolge het bepaalde bij en krachtens art.

54 Vb verplicht is bij zich te dragen en desgevraagd te vertonen (zie hiervoor onder 2.2). Heeft de vreemdeling echter het voorgeschreven document niet bij zich, of bestaat er gegronde aanleiding om te twijfelen aan de echtheid van dat document, dan zal getracht moeten worden de hier bedoelde gegevens vast te stellen aan de hand van andere in het bezit van de vreemdeling zijnde bescheiden of door deze verstrekte inlichtingen.

Bij vermoeden dat het voorgeschreven document is vervalst verdient het bovendien aanbeveling contact op te nemen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

Informatie naar tegenwoordige en vroegere woon- of verblijfplaats met adres kan mede van belang zijn, teneinde in daarvoor in aanmerking komende gevallen na te gaan of de vreemdeling voldaan heeft aan de bij art. 57 Vb voorgeschreven verplichtingen.

- b. datum, plaats en wijze van binnenkomst in Nederland of in het Beneluxgebied (art. 64, onder b, Vb).

Het verkrijgen van deze gegevens is met name van belang met het oog op de vaststelling van de vraag:

- of de vreemdeling op regelmatige wijze het Beneluxgebied is binnengekomen;
- of de voor hem geldende 'vrije termijn' (art. 8 Vw j^o art. 46 Vb) al dan niet is verstreken;
- naar welk land hij eventueel dient te worden uitgezet;

- c. doel en duur van hun voorgenomen verblijf in Nederland;

- d. middelen van bestaan (art. 64, onder c en d, Vb).

Deze gegevens zullen voornamelijk worden gevraagd teneinde te kunnen nagaan:

- of de vreemdeling heeft voldaan aan de verplichting tot het doen van mededeling omtrent het gaan zoeken dan wel gaan verrichten van arbeid (art. 62, eerste lid, Vb);
- of de vrije termijn van de vreemdeling eventueel is beëindigd;
- of het doel van het verblijf nog in overeenstemming is met een aan een vergunning tot verblijf verbonden beperking;
- of er termen aanwezig zijn tot het intrekken of weigeren van de verlenging van de geldigheidsduur van

de vergunning wegens het niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan.

2.4.7 Verlenen van medewerking aan het vastleggen van gegevens met het oog op identificatie

Vreemdelingen zijn verplicht, desgevorderd, te hunner identificatie:

- a. een goedgeijkende pasfoto ter beschikking te stellen;
- b. zich te laten fotograferen en vingerafdrukken van zich te laten nemen (art. 65 Vb).

De verplichtingen gelden tegenover ambtenaren, belast met het vreemdelingentoezicht (en tegenover de met de grensbewaking belaste ambtenaren).

De onder b genoemde verplichting mag slechts worden opgelegd indien daartoe, naar het oordeel van de desbetreffende ambtenaar, in het belang van het toezicht op vreemdelingen bevoegde reden bestaat, derhalve alleen in speciale daarvoor in aanmerking komende gevallen (zie hierna onder 2.4.7.2).

Een verplichting zich te laten fotograferen en vingerafdrukken van zich te laten nemen behoort te worden opgelegd aan vreemdelingen:

- die in het bezit zijn van een vals of vervalst document voor grensoverschrijding;
- die op onregelmatige wijze Nederland zijn binngekomen en naar wier identiteit een onderzoek moet worden ingesteld;
- ten aanzien van wie - met het oog op de toepassing van de Vreemdelingenwet - een onderzoek naar hun criminele of ongunstige politieke antecedenten moet worden ingesteld;
- aan wier vergunning tot verblijf in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid een voorschrift wordt verbonden;
- aan wie een individuele verplichting tot periodieke aanmelding wordt opgelegd (art. 17, derde lid, Vw);
- wier vrijheid van beweging wordt beperkt (art. 18 Vw);
- die ongewenst worden verklaard (art. 21 Vw);
- die in bewaring worden gesteld (art. 26 Vw).

Voorts in alle gevallen waarin de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing heeft gegeven.

Voorts wordt verwezen naar het gestelde in hoofdstuk B 7, 2.2.2.3.

2.4.7.1 Beschikbaar stellen van een pasfoto

De verplichting tot het beschikbaar stellen van een pasfoto dient te worden opgelegd met het oog op de registratie van de vreemdeling (zie A 9), alsmede in verband met de uitreiking van de voorgeschreven identiteitspapieren (bijlage 5 VV).

2.4.7.2 Nemen van vingerafdrukken

De vingerafdrukken moeten worden geplaatst op een zgn. tienvinger-afdrukkenformulier, dat van rijkswege beschikbaar wordt gesteld en verkrijgbaar is bij het ministerie van Justitie, Centrale Recherche Informatiedienst (CRI), Raamweg 47, 2596 HN 's-Gravenhage. Voor vrouwelijke vreemdelingen dient een dienovereenkomstig formulier met rode bovenrand te worden gebruikt.

Achter op het formulier dient te worden vermeld aan de hand van welke gegevens, bescheiden en identiteitspapieren de identiteit van de vreemdeling, zoals deze op het formulier wordt vermeld, is onderzocht.

Voorts moeten de redenen worden aangegeven, waarom de vingerafdrukken werden genomen, een en ander met vermelding van de terzake betrekkelijke feitelijke gegevens.

De voor identificatie benodigde gegevens dienen uiteraad zo spoedig mogelijk te worden vastgelegd; dit geldt in het bijzonder ten aanzien van vreemdelingen die voor uitzetting in aanmerking komen.

Voor vaststelling van de identiteit van de vreemdeling kan vaak een nuttig gebruik worden gemaakt van de gegevens die eventueel reeds bij de CRI beschikbaar zijn.

In alle gevallen dient een exemplaar van het desbetreffende formulier te worden toegezonden aan vorengenoemde Centrale Recherche Informatiedienst (CRI).

In dringende gevallen kan terzake rechtstreeks contact met deze dienst worden opgenomen.

2.4.7.3 Gedraglijn ten aanzien van vreemdelingen die verklaren niet over geldige reisdocumenten te beschikken

Een vreemdeling die, bij aanmelding of bij aantreffen, niet (meer) in het bezit is van een geldig reisdocument, dient te worden verhoord.

Zijn identiteit dient te worden vastgelegd aan de hand van naamsopgave - in een voorkomend geval in Chinese karakters - foto's, en dactyloscopisch signalement met handtekening van de gedactyloscopeerde.

In dit verband zij opgemerkt dat niet te snel moet worden afgegaan op de bewering van een vreemdeling dat

hij niet (of niet meer) in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding.

In de praktijk is gebleken dat indien de vreemdeling uitvoerig wordt gehoord, door deze - in sommige gevallen - alsnog een reispapier werd overgelegd.

Dient bij het verhoor gebruik te worden gemaakt van de diensten van een tolk en beschikt het hoofd van plaatselijke politie niet over de mogelijkheid een betrouwbare tolk in te schakelen dan kan hij zich in verbanding stellen met het ministerie van Justitie (zie A 10 onder 4).

Ten aanzien van vreemdelingen afkomstig uit de Chinese Volksrepubliek, de Kroonkolonie Hongkong, Macao, de federatie van Maleisië en de republiek Singapore bevordert het hoofd van plaatselijke politie dat de vreemdeling tevens een vragenlijst (hetzij in de Chinese taal, hetzij in de Engelse taal) beantwoordt, waarbij gebruik wordt gemaakt van formulier D 41¹.

In het bijzonder dient aandacht te worden geschonken aan het gestelde sub E van dit formulier.

Een nadere toelichting op de staat van inlichtingen D 41¹ kan het hoofd van plaatselijke politie geven middels formulier D 41².

Alle terzake van belang zijnde documenten worden vanwege het hoofd van plaatselijke politie zo spoedig mogelijk rechtstreeks ingezonden aan het ministerie van Justitie; de vragenlijst, de antwoorden daarop en de - eventuele - aanvullende gegevens van het hoofd van plaatselijke politie in tweevoud.

Met behulp van deze gegevens zal getracht worden een reisdocument te verkrijgen (zie A 6, onder 9.2).

2.5 Verplichting tot aanmelding

In art. 17, tweede en derde lid, Vw zijn regels gegeven omtrent de verplichtingen tot aanmelding.

De artt. 66 - 70 Vb en 35 - 37 VV hebben eveneens betrekking op de aanmeldingsverplichtingen.

2.5.1 Aanmelding binnen een bepaalde termijn na binnenkomst

2.5.1.1 Algemeen

Aan de verplichting tot aanmelding behoort steeds in persoon te worden voldaan en deze aanmelding moet plaatsvinden bij het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de vreemdeling verblijft.

In het algemeen rust de aanmeldingsverplichting op de vreemdeling zelf.

Een uitzondering op deze regel bestaat voor kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar.

Degenen bij wie deze kinderen wonen of verblijven zijn in dit geval tot aanmelding verplicht.

Het kan derhalve ook een Nederlander betreffen. Ten bewijze van het voldoen aan de aanmeldingsverplichting wordt daarvan in het reisdocument een aantekening gesteld (art. 39, eerste lid, VV). In een aantal gevallen dient deze aantekening op een afzonderlijk inlegblad te worden gesteld (art. 39, vijfde lid, VV).

2.5.1.2 Vreemdelingen voor wie de verplichting tot aanmelding niet geldt

De verplichting tot aanmelding geldt niet voor:

- a. vreemdelingen aan wie reeds verblijf voor langer dan drie maanden is toegestaan op grond van art. 9 of 10 Vw;
- b. vreemdelingen aan wie het krachtens art. 8 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven en die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, voor zover het betreft:
 - Belgen en Luxemburgers
 - vreemdelingen die hun intrek nemen in een hotel of inrichting waarvan de eigenaar/beheerder bij of krachtens een gemeentelijke verordening het nachtverblijf moet melden.

2.5.1.3 Termijn waarbinnen de aanmelding dient te geschieden

a. Binnen twee dagen

Een verplichting tot aanmelding binnen twee dagen na binnenkomst geldt voor de onderstaande categorieën:

- vreemdelingen in wier visum of reisdocument door de daartoe bevoegde autoriteit een aantekening omtrent deze aanmelding is gesteld (art. 68 Vb);
- werkzoekende zeelieden (art. 69 Vb).
Van deze meldingsplicht zijn Belgische en Luxemburgse zeelieden vrijgesteld (art. 37 VV).

b. Binnen acht dagen

Vreemdelingen aan wie het is toegestaan gedurende de 'vrije termijn' (zie A 4 onder 2.4) hier te lande te verblijven en wier voorgenomen verblijf langer dan acht dagen zal duren, moeten - behoudens vrijstelling (zie hiervoor 2.5.1.2) - binnen acht dagen aan hun verplichting tot aanmelding voldoen (art. 66 en 67 Vb).

NB

Ten aanzien van vreemdelingen, die voor een termijn van ten hoogste drie maanden op kampeerterreinen en daarmee gelijk te stellen verblijfplaatsen verblijven, kan een soepele gedragslijn worden gevolgd.

Indien de eigenaar of verantwoordelijke exploitant te goeder naam en faam bekend staat en, op verzoek van de met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren aanstonds de gewenste gegevens omtrent op zijn terrein verblijvende vreemdelingen verschaft, zullen deze vreemdelingen in het algemeen niet verplicht behoeven te worden zich in persoon bij het hoofd van plaatselijke politie aan te melden.

2.5.2 Periodieke aanmeldingen

2.5.2.1 Wekelijkse aanmelding

a. Een verplichting tot wekelijkse aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van verblijf geldt ingevolge art. 70 Vb voor vreemdelingen:

- wier uitzetting is gelast, zulks in afwachting van de feitelijke mogelijkheid tot hun verwijdering;
- aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, doch die de beslissing op een door hen ingediend verzoek om een titel tot verblijf hier te lande afwachten.

b. De verplichting geldt niet voor:

- vreemdelingen aan wie het hoofd van plaatselijke politie ontheffing van deze verplichting heeft verleend;
- vreemdelingen die rechtens van hun vrijheid zijn beroofd.

Vreemdelingen wier uitzetting is gelast kunnen in bewaring worden gesteld.

In geval van inbewaringstelling geldt de verplichting tot periodieke aanmelding uiteraard niet (art. 70, tweede lid, Vb bepaalt dit nog eens nadrukkelijk).

Bevindt de vreemdeling wiens uitzetting is gelast zich niet in bewaring, doch kan diens uitzetting om enigerlei reden nog niet worden uitgevoerd, dan dient hij zich - van rechtswege en behoudens ontheffing - wekelijks bij het hoofd van plaatselijke politie te melden.

Gevallen als hier bedoeld kunnen zich voordoen indien de uitzetting van de vreemdeling nog niet kan plaats-

vinden wegens het ontbreken van reispapieren, op grond waarvan diens toelating tot een ander land gewaarborgd is, of doordat de tot overname bevoegde buitenlandse autoriteiten nog niet de vereiste toestemming tot de overgave van de vreemdeling hebben gegeven.

In zodanige gevallen zal het gewenst zijn een speciaal toezicht op de vreemdeling uit te oefenen waartoe de periodieke meldingsplicht een belangrijk hulpmiddel is. In gevallen, waarin het de vreemdeling is toegestaan om de beslissing op zijn verzoek om toelating hier te lande af te wachten (zie hiervoor onder a), zal er voor het hoofd van plaatselijke politie in het algemeen aanleiding zijn om gebruik te maken van zijn bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing van de verplichting tot wekelijkse aanmelding.

Met name betreft het hier gevallen waarin de Minister van Justitie op het verzoek moet beslissen of waarin het hoofd van plaatselijke politie een bijzondere aanwijzing terzake aan de Minister van Justitie heeft gevraagd. Grond voor het verlenen van de ontheffing zal in gevallen als hier bedoeld in de regel echter niet bestaan:

- indien het betreft vreemdelingen omtrent wier verzoek om een vergunning tot verblijf of tot vestiging, dan wel om toelating als vluchteling, het hoofd van plaatselijke politie afwijzend heeft geadviseerd;
- indien daartoe mede uit een oogpunt van vreemdelingen-toezicht aanleiding bestaat.

c. Stellen van aantekeningen omtrent periodieke aanmelding.

Ten bewijze van het voldoen aan de verplichting tot wekelijkse aanmelding wordt daarvan in het reisdocument van de vreemdeling een aantekening gesteld als volgt:

- bij de eerste aanmelding wordt de voorgeschreven aantekening omtrent aanmelding in het paspoort geplaatst (art. 39, eerste lid, VV);
- bij de volgende aanmeldingen kan worden volstaan met aantekening van de datum daarvan, welke aantekening van een paraaf wordt voorzien;
- verleent het hoofd van plaatselijke politie ontheffing van de verplichting tot wekelijkse aanmelding, dan stelt hij in het paspoort de daaromtrent voorgeschreven aantekening (zie model D 12 en art. 39, derde lid, VV).

NB:

In gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie afwijzend heeft geadviseerd worden de voorgeschreven aantekeningen steeds op een afzonderlijk inlegblad gesteld - zie art. 39, vijfde en zesde lid, VV.

In afwijking van het bovenstaande wordt aan een asielzoeker ten behoeve van de meldingsplicht een document W verstrekt, waarop de genoemde aantekeningen dienen te worden gesteld (zie B 7 onder 2.3.2).

Een W-document kan niet worden aangemerkt als een identiteitspapier overeenkomstig artikel 54 Vb.

Het dossiernummer en het referentienummer van het ministerie van Justitie dienen te worden vermeld onder de aan te brengen pasfoto.

Bij het maken van een pasfoto voor het W-document dient het nummer van het document dat aan de betrokken vreemdeling wordt uitgereikt, te worden meegefotografeerd.

Het document W kan ook worden verstrekt aan andere vreemdelingen wanneer die niet in het bezit zijn van een reisdocument.

Hiervan is bijvoorbeeld sprake als het reisdocument in het belang van het toezicht op vreemdelingen in bewaring is genomen of het reisdocument is zoekgeraakt.

Het op het document gestelde woord "asielzoeker" dient dan te worden doorgehaald.

Het W-document wordt ingehouden indien de wekelijkse meldingsplicht niet meer bestaat. Dit is onder meer het geval indien bij het uitreiken van een afwijzende beschikking aan de vreemdeling geen redelijke termijn wordt gegund om Nederland te verlaten of indien bij aantreffen van de vreemdeling blijkt dat hij niet meer met instemming van de overheid in Nederland verblijft. Indien bij het uitreiken van de afwijzende beschikking aan de vreemdeling een redelijke termijn wordt gegund om Nederland te verlaten, dient op het W-document de aantekening te worden gesteld: "vertrek voor (datum)". Indien een kort geding wordt aangespannen tegen de uitzetting en de vreemdeling de uitslag van dit kort geding hier te lande mag afwachten of indien een verzoek om herziening is ingediend waaraan schorsende werking niet is onthouden, wordt de hiervoor genoemde aantekening op het W-document doorgehaald of een nieuw W-document uitgereikt.

2.5.2.2 Individuele verplichting tot periodieke aanmelding

Naast de gevallen waarin de vreemdeling - behoudens ontheffing - van rechtswege verplicht is zich periodiek aan te melden kent art. 17, derde lid, Vw de mogelijkheid tot het opleggen aan de vreemdeling van een individuele verplichting tot periodieke aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie.

Deze maatregel kan alleen door de Minister van Justitie worden getroffen, en wel indien zulks naar diens oordeel nodig is in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

De verplichting kan worden opgelegd aan alle hier te lande verblijvende vreemdelingen, dus ook hen, aan wie verblijf op grond van art. 9 of 10 Vw is toegestaan. Zijn er naar de mening van het hoofd van plaatselijke politie gronden voor de toepassing van de hier bedoelde maatregel aanwezig, dan doet hij daartoe een gemotiveerd voorstel aan de Minister van Justitie.

Het voorstel, dat tevens een advies behoort in te houden omtrent de perioden van de aanmelding, dient te worden ingezonden door tussenkomst van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Indien de Minister van Justitie tot toepassing van deze maatregel besluit, zal terzake een beschikking worden gegeven (zie voor kennisgeving en uitvoering daarvan A4 onder 9).

Omtrent het opleggen van en het voldoen aan de verplichting worden door het hoofd van plaatselijke politie de bij art. 39, vierde lid, VV voorgeschreven aantekening in het identiteitspapier van de vreemdeling gesteld, met dien verstande dat in de gevallen, omschreven in het vijfde lid van dit artikel, de aantekening geschiedt op een aan de vreemdeling te verstrekken afzonderlijk inlegblad.

Van een beschikking tot het opleggen van een verplichting tot periodieke aanmelding, als hier bedoeld, kan de vreemdeling herziening vragen aan de Minister van Justitie (art. 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw; zie ook A 8).